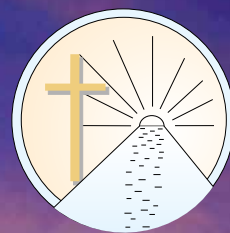

SIONS

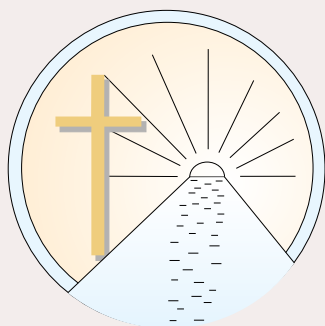
Missionstidning

Nr 11/2024

*Och ingen förbannelse ska finnas mer.
Guds och Lammets tron ska stå i staden, och
hans tjänare ska tjäna honom. De ska se hans
ansikte och bära hans namn på sina pannor.*

UPPENBARELSEBOKEN 22:3-4

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Ida Snellman, Kristian Gädd-
näs, Magnus Enlund, Eva
Hagnäs, Karl-Henrik Snellman,
Joel Ahlvik

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 11/2024

REDAKTÖRENS HÄLSNING Varje vecka
eller en gång i månaden? 4-7

Jag har kallat dig vid namn, du är min 8-9

En kristen människas frihet 8-9

BARNATRO »I Jesu famn
får du krypa upp ...« 10-11

UNGDOMSFLIK Har Gud övergett mig
när jag går igenom jobbiga saker 12-13

Trons kraft 14-15

Guds lamm tar bort världens synd 16-17

Donation till Radio LFF 18-19

Militärtjänstgöring 20-21

Ack saliga dag 22

Annonser och information
om prenumerationer 23

Berättelsen om när Martin Luther
hittade evangelium 24

Kommande helgdagar

Alla helgons dag • MATT 5:1-12 • *De heligas gemenskap*
Tjugofjärde söndagen efter pingst • MATT 17:24-27 • *Medborgare i två riken*
Tjugofemte söndagen efter pingst • LUK 20:27-40 • *Från död till liv*
Uppbrottets söndag • MATT 24:36-44 • *Vaka!*
Domsöndagen • MATT 25:31-46 • *Kristus, Herre över allting*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Om påvens makt och överhöghet

Vad beträffar ordet: »På denna klippa skall jag bygga min kyrka«, är det visst, att kyrkan icke är byggd på en människas anseende och myndighet, utan på den tjänst och det ämbete, som frambär samma bekännelse som Petrus, varigenom han förkunnade, att Jesus är Kristus, Guds Son. Därför talar han till honom såsom till innehavaren av nämnda tjänst och ämbete: »På denna klippa«, d.v.s. på denna tjänst och detta ämbete. Vidare är Nya testamentets ämbete icke bundet vid vissa platser eller personer såsom den levitiska tjänsten, utan är utsträckt över hela jorden och finnes där, varest Gud giver sina gåvor: apostlar, profeter, herdar och lärare. Och icke är detta ämbetes

kraft beroende av någon persons makt och myndighet, utan av Kristi ord. På detta sätt – men icke om Petri person och överhöghet – tolkas detta ord: »På denna klippa« av flertalet heliga fäder, såsom Origenes, Ambrosius, Cyprianus, Hilarius och Beda. Så heter det hos Chrysostomus: »’På denna klippa’ säger han, men han säger icke: ’På Petrus’. Ty icke på en människa, utan på Petri tro har han uppbyggt sin kyrka. Men vad var denna tro? Du är Kristus, den levande Gudens son.« Och hos Hilarius: »Fadern har uppenbarat för Petrus, att han skulle säga: Du är den levande Gudens Son. På denna bekännelses klippa vilar kyrkans byggnad. Denna tro är kyrkans grund.« ✚

MÖTESKALENDER

2–3.11	Näs, allhelgona
9–10.11	Karleby, Lepplax
16–17.11	Punsar
23–24.11	Flynängen
30.11–1.12	Bosund

Ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. När folk säger: »Fred och trygghet«, då drabbas de av undergång lika plötsligt som smärtan kommer över en kvinna som skall föda, och de slipper inte undan. Men ni, bröder, lever inte i mörker, så att den dagen kan överraska er som en tjuv. Ni är alla ljusets barn och dagens barn. Vi tillhör inte natten eller mörkret. Låt oss därför inte sova som de andra utan hålla oss vakna och nyktra.

FÖRSTA TESSALONIKERBREVET 5:2–6

Varje vecka eller en gång i månaden?

HUR OFTA DU KOMMER för att höra Guds ord avgör hur du tror nästa år. Ett vågat påstående. Det är naturligtvis inte så här enkelt, men forskning visar på en viss korrelation mellan dessa.

När vår Herre talade om de yttersta tiderna varnade Han upprepade gånger för att vi kan bli vilseledda eller bedragna. »*Se till att ingen bedrar er*«, säger Jesus när lärjungarna frågar honom om tecken på den yttersta tiden (Matt 24:4). Att människor går vilse beror enligt detta ställe i Matteusevangeliet antingen på att någon påstår sig vara Kristus eller på att någon sprider lögn, det vill säga är en »falsk profet« (24:5, 11). Båda dessa förutsätter en avvikelse från den ursprungliga läran och att det falska budskapet dels förkunnas – det vill säga har sin egen Messias och sina egna profeter – dels att någon lyssnar till det. I en församling som förblir i tron och läran på en apostolisk grund har det inget utrymme, men utanför församlingen har det allt utrymme. Ibland kanske rentav också inom en kristen församling.

På vilket sätt hör dessa två saker ihop: hur ofta/sällan du deltar i församlingens möten och att fel undervisning är en direkt orsak till att människor går vilse? Jag anser att det faktiskt finns ett klart samband mellan dessa.

En nyligen publicerad studie visar hur stor skillnad det är mellan andelen som hål-

ler sig till en central religiös lära och andelen som överger den, när detta jämförs med hur aktivt olika personer deltar i församlingens möten. De som varje vecka samlas för att lyssna på Ordet håller fast vid det mest centrala i läran i högre grad än de som deltar en gång i månaden. Den procentuella skillnaden är stor. Det finns förstås alltid undantag i båda grupperna, men studiens resultat är ändå riktgivande och något som var och en bör beakta.

I samma riktning pekar också Ungdomsbarometern 2023. Enligt studien förhöll sig barn från hem där man är öppet troende i genomsnitt också själva positiva till tron och uppgav att de också själva är troende. Resultaten var desamma oavsett vilken trosinriktning det var fråga om. Det har alltså betydelse att människor får kraft av församlingen att leva ut sin tro också hemma. Betydelsen av kvällsböner och bordsböner är stor.

En person som överger församlingens sammankomster gör sig själv skyddslös mot falska läror och felaktig undervisning. Han eller hon får inget motmedel. En kristen behöver höra en rätt och riklig förkunnelse som framförs med många gåvor för att förbli kristen. Det finns ingen genväg till detta.

Det var inte i onödan eller utan orsak som Herrens apostlar varnade för att överge församlingens sammankomster (Hebr 10:25), trots att det vid den tiden knappast

hade gjorts några barometrar som visade på sambandet mellan deltagande och sannolikheten att bevaras i tron.

VIA MEDIER ELLER PÅ PLATS?

Dagens teknik har gjort det möjligt att delta i gudstjänster på distans hemma i soffan. Vi kan äta popcorn och lyssna/titta på gudstjänster som sänds via Youtube. Den här typen av deltagande har blivit allt vanligare. Småningom börjar vi kanske laga mat eller umgås med familjen medan vi lyssnar, med den följderna att undervisningen mer och mer blir enbart ett bakgrundsljud. Men är detta Herrens vilja och det sätt som Han själv tänkt att Hans får ska skötas på?

När vi blir sjuka eller på grund av hög ålder inte kan röra oss utanför hemmet är det förståeligt att vi tyr oss till tekniska hjälpmedel så att vi åtminstone genom dem kan ha kontakt med vår hemförsamling. Därför är det viktigt att fortsätta sända gudstjänsterna via alla möjliga kanaler. Förutom för sjuka kan det också för personer som fjärmats från tron eller helt kommit bort från den vara bra att kunna lyssna till Guds ord hemma, när tröskeln att fysiskt närvara har blivit hög. Guds ord kan också på detta sätt nå och tala till dessa människor så att de vill återvända till Kristi församlings gemenskap.

Att komma samman är en väsentlig dimension av enheten. Lemmarna i Kristi församlingsskropp hör ihop och bildar en enhet.

För vår Herre är det viktigt att Hans församlingsskropp kommer samman. Skulle det inte vara bra om det var en viktig sak också för oss som är lemmar i Hans kropp? Jesus menade att Hans församlingsskropp uttryckligen ska komma samman fysiskt. Att komma samman är en väsentlig dimension av enheten. Lemmarna i Kristi församlingsskropp hör ihop och bildar en enhet. Å ena sidan är det förvisso så att församlingen fortfarande är »ett« även om dess medlemmar till exempel på vardagar är utspridda ute i samhället. Men å andra sidan förblir församlingen inte »ett« om den inte regelbundet också samlas.

Om församlingsskroppens ben stannar hemma på soffan, öronen tar en joggingruna i skogen och händerna styr en båt ute i skärgården men de alla ändå fromt har hörlurarna på och lyssnar på predikan, är det så som församlingens liv var planerat att vara? Hur ska ögat då kunna få syn på en broder som behöver hjälp, hur ska benet kunna hjälpa en annan lem som saknar ben att komma till sammankomsten, hur ska örat kunna väcka personen som sitter intill och viska »vilket bra bibelställe«? Om alla dessa sysslade med sitt på Herrens dag skulle ingen av dem kunna hjälpa en annan lem i Kristi kropp.

FÖRSAMLINGEN SAMLAS OCH »BLIR ETT«

Församlingens normala tillstånd är att vara församlad, att vara ett. Därför kallas den Kristi kropp. Den lever ett liv i gemenskap när den kommer samman under församlingens huvud, Kristus, och Hans ledning och omvårdnad. Tron som Kristus ger är inte enbart en fråga om att ta till sig tros-sanningar och hålla dem för sanna, för då skulle den bara vara en andlig religion och inte avvika särskilt mycket från en ideologi. Den kristna tron föddes genom att Anden blev kött. Guds Son, det vill säga Gud,

är Anden. Han kom och tog mänsklig gestalt för att kunna rädda oss. Också i detta nu är Han samtidigt en köttslig människa och evig Gud. Just nu. Han »sitter på Guds, den allsmåktige Faderns, högra sida« men är samtidigt här med oss som människa och Gud. Hur då? På så sätt att Han ger av sig själv genom Ordet i syndernas förlåtelse, i dopet genom vattnet och Ordet genom att konkret förena oss med sin egen död och uppståndelse. I nattvardens välsignade bröd och vin ger Han oss därtill sin kropp och sitt blod att äta och dricka, också det »till syndernas förlåtelse«. Gör han detta virtuellt från en soffa eller konkret i församlingen? Jag tror att du vet svaret.

AVFALL ÄR ETT VAL

Avfall börjar från att överge, och om vi går vilse är det för att vi lyssnar på sådana som vilseleder och för att vi tackar nej till rätt undervisning. Om du låter ditt öra lyssna enbart på det som medierna i dag mycket aggressivt tutar ut i alla kanaler har du valt din väg. Om du inte tillåter dig själv att komma samman med dem som, utöver att de själva lever av evangeliet, också predikar Guds ord oförfalskat har du valt din väg. Ingen av oss är stark ensam.

Om du inte tillåter dig själv att komma samman med

dem som, utöver att de själva lever av evangeliet, också predikar Guds ord oförfalskat har du valt din väg. Ingen av oss är stark ensam.

VÄND OM I DAG

Vänd om i dag till det tvåtusenåriga sättet att komma samman inför Guds ord och sakrament. Det kan du göra till exempel i bönehusförsamlingarna, som ordnar sammankomster och också firar nattvardsmässor. Du är välkommen! +

Vesa Pöyhtäri

JAG HAR KALLAT DIG VID DITT NAMN, DU ÄR MIN

IDENTITET ÄR ETT VIKTIGT BEGREPP i vår tid. En människas identitet har blivit alltmer psykologiserad och lösgjord från den fysiska och logiska världen. Det är viktigt att människan får uttrycka sin individuella identitet som hon upplever den. Människan är vad hon upplever sig vara.

Någon har kanske med mig noterat att det tidigare modeordet »tolerans« används mera sällan numera. Orsaken är att det inte är tillräckligt att människans identitet *tolereras*, utan hon kräver att hennes identitet *erkänns* av det omgivande samhället. För att människor ska vara lika värda och jämställda måste alla människors identitet erkännas, inte bara av enskilda människor, utan också av lagstiftningen.

Många kristna har via sin roll i samhället eller arbetslivet kommit på kollisionskurs med den moderna människans självuppfattning, eftersom den inte stämmer överens med Bibeln. Spänningarna inom kyrkan har också till stor del bakgrund i olika syn på människan.

Trots att vi upplever att samhällets värderingar ändras oerhört snabbt hittar vi bakgrunden till den moderna människans självuppfattning rätt långt tillbaka i tiden. Upplysningsfilosofen Jean-Jacques Rousse-

au är en av de tänkare som mest påverkat den västerländska synen på vad det innebär att vara människa. Rousseau tänkte sig att individen innerst inne är god och visar sin allra bästa sida när han verkar i enlighet med sin natur. För Rousseau är det samhällets normer som hindrar människan från att verka i enlighet med sin sanna goda natur. Rousseaus människosyn står alltså i uppenbar strid med vad Bibeln lär om människan. Under 1800-talet gav Charles Darwins evolutionsteori en ny förklaringsmodell för människans härkomst utan Gud. Friedrich Nietzsche ansåg att människan skulle befria sig från tanken på en Skapare eller en allmänmänsklig natur som ställer moraliska krav på henne. I stället borde människan skapa sig själv.

Dessa tankeströmmar skapade en världsåskådning utan Gud, och denna världsåskådning avskaffade allt som är heligt. Människan har ingen annan referens än sig själv, hon bestämmer själv vad som är meningsfullt, sant och värdigt.

Den så kallade sexuella revolutionen är det mest uppenbara uttrycket för den nya kulturen. Den sexuella revolutionen har sin bakgrund i bland annat Sigmund Freuds tanke om att livets mening, och det goda livets innehåll, är uppfyllelse av personliga sexuella begär. I och med Freud sexualiserar Rousseaus människosyn och samhällets sexualmoraliska normer ifrågasätts eftersom de hindrar naturliga sexuella begär och därmed människans möjlighet till lycka och självförverkligande.

Ovanstående tankar om människans makt att skapa sig själv och sexualiteten som den mest grundläggande delen av människans identitet har senare utvecklats så att det kartesiska påståendet »Jag upplever att jag är en kvinna, alltså är jag en kvinna« är meningsfullt i dagens värld. Dessutom förutsätts omgivningen inte bara tolerera utan

även erkänna (bekänna) påståendet som sanning.

Hur ska vi som kristna förhålla oss till kravet på erkännande av identiteter som vi anser vara osanna och i strid med Guds ord?

För det första ska vi komma ihåg att de bakomliggande idéerna bygger på en ateistisk världsåskådning som är helt och hållet oförenlig med den kristna tron på en allsmäktig Gud och Skapare. Vi ska inte försöka sammanjämka tankemodellerna för de passar helt enkelt inte ihop.

För det andra ska vi inte anamma språkbruk som »kön är lika med identitet« eftersom det innehåller grundläggande kategorifel, och slutsatser som bygger på kategorifel blir också felaktiga. Den kristna läran har konsekvent logik och vi kan därför förhålla oss kritiska till ologiska resonemang.

För det tredje beskriver Bibeln vår sanna identitet i till exempel Galaterbrevet 3:26–29: *»Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus. Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar till Abraham, arvingar efter löftet.«*

Guds ord lär alltså att vår sanna identitet är i Kristus. Vår identitet är inte beroende av etnicitet, socioekonomisk ställning, kön eller sexualitet. Eftersom vi är Guds barn behöver vi heller inte kräva erkännande av människor. Som arvinge efter löftet får du som kristen också personligen ta till dig de underbara orden i Jesaja 43:1, där Gud själv förankrar dig och ditt värde som människa i sig själv. Din identitet är inte flytande för Herren själv säger: *»Var inte rädd, för jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid ditt namn, du är min.«* +

Fredrik Södö, Esbo

»I Jesu famn får du krypa upp ...«

GUDS FRED, KÄRA ÄLSKADE VÄNNER. Hur ser vardagen ut för er nu? Går ni i skolan/dagis? Och vad gör ni på er fritid? Tänk att november redan är här. Kanske har vi fått snö. Kanske är det inte snö på marken.

Jag började skriva på denna skrivelse i slutet på augusti och framtiden har ingen sett. Tänk vad mycket som kan ha hänt på två månader. I livet. I naturen. Det är häftigt med årstidsväxlingar. Vilken är er favoritårstid? Min är höst.

En fråga till: Hur påverkas vi av det vi ser? Titta noga på de bilder som du ser varje dag på skärmen, i tavlor, i böcker. Vilka känslor och budskap förmedlar de?

När jag var liten hängde en tavla ovanför min säng. En tavla där barnen hade krupit upp tätt intill Jesu famn. Jag brukade alltid titta på den tavlan innan jag somnade, jag tyckte Jesus såg så finurlig ut där han satt så tryggt. Den bilden skapade trygghet inom mig och gav plats för goda känslor.

Vi påverkas av det vi ser. Färger, former, bilder och videor kan tala till oss redan innan vi kan prata. Det vi ser minns vi också oftast bättre än det vi hör. Det spelar därför en stor roll var vi fäster våra ögon – ja, vart vi vänder blicken.

Jag vet inte hur ni har det i den familj där du växer upp. Hur dina vanor ser ut? Hur ser ditt rum ut? Vilket slags värld växer du upp i? Vilka bilder du ser och hur du lever ditt liv?

Det jag vet är att den Jesus som satt avbildad på min tavla är verklig. Han som satt

där och kramade alla barnen, Han lever idag och har full kontroll. Det jag vet är att Jesus vill vara din vän och i Hans famn får du alltid krypa upp i.

Jag kan säga att mitt liv hittills inte varit så lätt alla gånger. Jag har kämpat, och kämpar fortfarande, med en rad olika sjukdomar – både fysiska och psykiska – och med handen på hjärtat har jag inte alltid tittat på uppbyggande bilder. Men jag har alltid kommit ihåg bilden på Jesus med barnen i famnen. Och den bilden vill jag ge er också.

I Jesu famn får du krypa upp, Jesus vill ta dig i sin famn. Han vill välsigna dig och ge dig ett gott liv.

Ett gott liv betyder inte alltid ett enkelt liv. Att vara kristen betyder inte att du inte stöter på problem eller svårigheter. Att vara kristen betyder att du får dela det svåra tillsammans med dina medmänniskor men också till Honom som lovat att aldrig överge dig. Den tryggheten kan aldrig tas ifrån dig. Fäst dina ögon på Jesus. Hans bild av dig är att du är Hans älskade, Hans ögonssten, Hans utvalda. Du är Hans och Han är din.

»Jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp« (Jer 29:11).

Må Guds ljus lysa klart över dig och må Han själv vara nära där du nu just är. ✚

Ingrip Tupeli

Du kommer till oss i Din eviga kärlek. / Lyfter oss upp ur mörker och skam. /
Du som har offrat Dig själv för oss alla. / Vägvisaren till livets land.

*Vem är som Du? Ingen annan. / Din omsorg i allt, Din nåd emot mig. /
Visa Din väg, låt vinden blåsa oss / djupare in i glädjen i Dig.*

Du tar våra händer och rör vid oss varsamt. / Som herden sina får
Du känner oss vid namn. / Genom prövning och oro, ovissa dalar /
ändå buren och trygg här i Din famn.

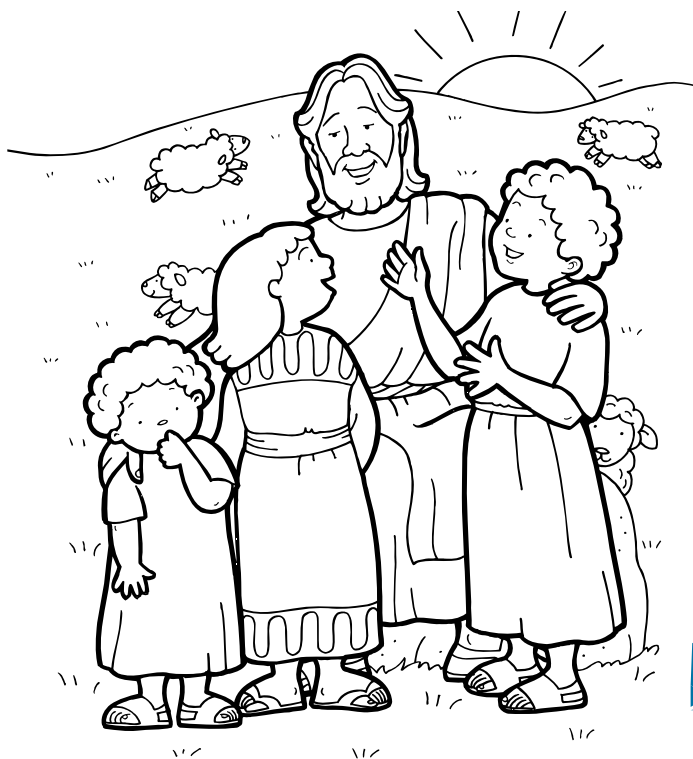
Vem är som Du ...

I kärlekens solljus smälter det frusna. / Du värmer oss in och sänder oss ut. /
Med ömhetens blick oss själva / som gåva omfamnade av livets Gud.

Vem är som Du ...

Hjälp mig att våga det sanna och goda / leva var dag av bröd ur Din hand. /
Du som gått före och vunnit vår frihet, / vägvisaren till livets land.

Vem är som Du ...

Har Gud övergett mig när jag går igenom jobbiga saker?

BILD: MAUD CORREA • UNSPLASH.COM

UNDER VISSA TIDER I LIVET kan vi gå igenom jobbiga saker. Det kan kännas som att Gud har lämnat oss. I Klagovisorna 3:17 läser vi hur profeten Jeremia klagar till Gud över sitt hemska lidande: *»Du har fördrivit min själ från friden, jag har glömt vad lycka är.«* Hur kan man tro på en god Gud när det är jobbigt?

HOPPAS PÅ GUDI

Ungdomar! Om det kommer svåra stunder i livet så är ni inte ensamma om det. Många av Bibelns personer fick uppleva svåra tider. I Gamla testamentet får vi läsa om en man som hette Job. Han var rättfärdig, står det. Han vände sig inte bort från Herren, fastän Herren tillät att det onda hände honom. Det kan ibland komma olika slags prövningar och lidanden i våra liv. Vi kanske inte förstår varför detta händer oss. Jesus undervisar oss om att det som drabbar oss inte händer på grund av att någon är en speciellt stor syndare (jfr Luk 13:1–5). Olyckor, sjukdomsfall, oskyldigt lidande och död förstår vi väldigt sällan.

Trots svårigheter behöver du aldrig vara rädd för att Gud skulle lämna dig. Guds frid i Jesus är så djup att den inte rubbas och flyttar sig när vi går genom jobbiga saker. Däremot kan ibland känslan av frid rubbas. Det kan ske när vårt inre är oroligt i oss, eller när yttre förhållanden ändras. Detta ser vi också beskrivet i Psaltaren 42:6: *»Varför så bedrövad min själ, varför så orolig i mig? Hoppas på Gud. Jag ska åter få tacka honom, min frälsning och min Gud.«* I stunder av motgång kan du luras av den onde fienden till att tro att nåden inte längre räcker till dig eller att Gud har lämnat dig. Men det är inte sant. Gud vänder sig inte bort från den människa som lägger sitt hopp till hans nådefulla löften i sitt ord.

HJÄLP OCH TRÖST I SVÅRIGHETEN

I Psaltaren 23 får vi läsa om hur Gud har omsorg om oss. Herdepsalmen kan trösta oss när vi har det jobbigt och glädja oss att Herren alltid vandrar med oss: Han låter oss *»vila på gröna ängar och för mig till vatten där jag finner ro«* (Ps 23:2). Det vat-

ten som Jesus ger är ett vatten som är anorlunda än alla jordens mineralvatten. Ett rogivande vatten. Jesus ropar i Johannes 7: »*Om någon är törstig, kom till mig och drick! Den som tror på mig, som Skriften säger, ur hans innersta ska strömmar av levande vatten flyta fram.*« Den som är döpt och tror på Jesus har den Helige Ande inom sig. Han som är tröstaren. Anden hjälper oss i våra svårigheter och i lidandet. Paulus säger också i Rom 8:16–17: »*Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhärligas med honom.*«

I nästa vers tar Paulus upp: »... *den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår.*« När vi plågas av olika saker är det ibland så mörkt, men där mitt i lidandet ser vi Kristus som lider med oss. Aposteln skrev: »*lika visst som vi lider med honom*« Vi påminns om Jesu ångest i Getsemane, hur han håndades inför stora rådet och hur han till sist genomled en långsam och utdragen död på korset. När olika saker händer ska vi alltid vända oss till Gud. Han är den som ger oss trygghet och glädje mitt i alla lidanden. Tänk också på att Jesus var fullkomlig, och så blev han ändå dödad. Är vi kristna idag större än vår Herre? Om Jesus måste lida så ska också vi förvänta oss att vi blir hånade och får lida. Det tröstar oss att Jesus vet hur det känns. Jesus, Guds Son, blev övergiven av Gud Fadern och utlämnad till korsets skamliga död och led det värsta för att du och jag skulle få bli hans egna barn och arvingar. Där ska vi ha vår tröst i lidandets alla mörka stunder. Jesus har ett hjärta fyllt av medlidande. På ett ställe i Matteusevangeliet står det om hur Jesus förbarmade sig över folket eftersom de var härjade och hjälplösa som får utan herde (Matt 9:36).

I FADERNS HÄNDER

I det här livets lidande har vi inte lämnats faderlösa. Det påminner Jesus sina lärjungar om före sin död. Han vill då lyfta upp den Helige Ande, som hjälper oss troende i vår svaghet och ser till att vi får det som vi behöver. Anden använder också Jesu ord för att hjälpa dig förstå dina verkliga behov. En bön som Anden gärna leder den troende genom är den kända bönen som Jesus lärde sina lärjungar. Denna till synes enkla bön använder Anden med glädje och plockar ut innehållet och gör bönen levande i ditt innersta: »*Fader vår som är i himmelen, helgat varde ditt namn, tillkomme ditt rike, ske din vilja ...*«

Att tro på Herren och ha sin största glädje i och tillit till honom och hans hjälp är ett botemedel för att inte lämna kvar i orosträsket gällande liv och vardag. Sångdiktaren Lina Sandell skriver: »Allt ju vilar i min Faders händer, skulle jag som barn väl ängslas då.« Som Guds barn är vi arvtagare till all den himmelska världens andliga välsignelse (Ef 1). Detta innebär dock inte att vi är befriade från att uppleva sorg, smärta och lidande här på jorden. Lidandet som vi får uppleva här på jorden går ändå inte att jämföra med den himmelska härligheten. Vi får också under lidandets svåra stunder blicka framåt mot evigheten tillsammans med Herren. Ett liv utan hån och förakt, synd, sjukdom, ångest och död. Precis som syndafallet inte går att jämföra med nåden, går evighetens härlighet inte att jämföra med våra plågor här på jorden. Lyckligtvis vilar inte allt i våra händer och sinnen, utan i Faderns händer. Ur dessa milda och kärleksfulla händer tar vi allt, såväl under smärtsamma suckande böner som under tacksägelse och lovsång över livets goda.

Herren med er alla i Kristus! ✚

Kevin Nyfelt

TRONS KRAFT

MARKUSEVANGELIET 5:25-34

Jesus helar en kvinna med blödningar. Målning av Paolo Veronese (1528-1588).

GUDS FRID, ALLA LÄSARE! Jag har blivit påmind några gånger om att skriva något till tidningen. Men som det säkert är för oss alla så måste man tvinga sig själv till allt som har med Gud och hans ord att göra. Nu vill jag ändå försöka skriva något, i Jesu namn. I mina tankar kom berättelsen om en kvinna som varit sjuk i tolv år. Flera evangelister berättar om denna händelse men jag läste det som Markus skriver i sitt evangelium.

Jesus hade här följt en man, som hette Jairus, till hans hem där hans dotter låg sjuk. Markus berättar att det följde så mycket folk med Jesus att de trängdes omkring honom. Där var, bland andra, kvinnan som texten berättar om. *»Hon hade lidit mycket hos många läkare och lagt ut allt vad hon ägde utan att märka någon förbättring.»* Ser

vi inte, i synnerhet i vår tid, mycket av sådant fast detta nog funnits i alla tider. Män-skor lägger ut allt de har på alla möjliga, olika sätt för att hitta frid till sitt fridlösa inre. Tyvärr söker de på fel ställe, som profeten säger i Jesaja 55:2: *»Varför lägger ni ut penningar där det inte finns bröd och ert arbete för det som inte kan mätta? O, att alla folk skulle veta hur de skall få frid i sitt samvete och en frälst själ!«* Profeten säger i följande vers: *»Bøj era öron hit och kom till mig, hör, så får er själ leva, ty jag vill göra med er ett evigt förbund, nämligen Davids fasta nåd.»*

Vi nämnde redan att det trängdes mycket folk kring Jesus. Jag tror att det är på samma sätt i vår tid. Guds ord predikas och bjuds ut till frälsning för alla människor. Också i våra nordiska länder har Guds ord bju-

dits ut rikligt de senaste hundra åren. Men »vem tror vår predikan ...«? Varför är det så få som blir friska och hjälpta? Hur kom det sig att bara kvinnan i berättelsen blev frisk, fast där var så mycket folk att det var många som rörde vid Jesus? Jesus vittnar åt kvinnan i slutet av vår text att din tro har gjort dig frisk. Detta besannades på samma sätt som för Israels folk under ökenvandringen. Det hjälpte dem inte att de hörde ordet, då de inte satte tro därtill. Därför ser vi här, liksom Bibeln vittnar på så många ställen: »utan tro är det omöjligt att behaga Gud« (Hebr 11:6).

Vi ser vidare av berättelsen att kvinnan kom bakifrån i smyg och rörde vid Jesus för att bli frisk. Kanske tänkte hon att hon kan röra vid Jesus i smyg, för sig själv, så att ingen märker det. Men Jesus kände nog av att kraft utgick från honom och han frågade vem det var som rörde honom. Om man hör och tror på evangeliepredikan om syndernas förlåtelse för Jesu skull så blir man frälst. Men om Gud ger livsdagar, efter att man fått börja tro, så vill Han att man likt kvinnan i berättelsen kommer fram i ljuset med det man gjort. »Men kvinnan fruktade och bävade, ty hon visste vad som skett med henne. Hon kom fram och föll ner inför honom och sade honom hela sanningen.« Så vill Gud också lära oss idag att vi kommer fram i ljuset och berättar hela sanningen om oss själva till honom. Var finns då Jesus idag om vi vill vända oss till honom? Han verkar än idag genom sina barn här på jorden på samma sätt som när Han sände ut sina lärjungar efter uppståndelsen. Så som Fadern har sänt mig, så sänder jag också er. »Vilka ni förlåter synderna dem är de förlåtna och vilka ni behåller dem, dem är de behållna« (Joh 20:21–23). När det sker så med oss behöver vi inte längre frukta och tvivla utan han sänder iväg oss likt kvinnan: »Gå med frid, och var fri från din plåga.« Precis

som vi har fått höra att vi får tro ända till frid, frihet och glädje!

Låt oss ännu i vår tid ta vara på Guds ord, tro det i våra hjärtan och låta det visa oss vägen i våra liv. Om vi säger att vi tror men vill leva enligt vår egen vilja, och också tjäna denna värld på samma gång som vi tror oss tjäna Gud, så är jag rädd att det går illa för oss. Detta får jag säga speciellt till mig själv. »Utan förmana varandra så länge det heter idag, så att ingen förhäradas genom syndens bedrägeri« (Hebr 3:13). Må vi också fortsätta, som vi hittills velat göra och så som Paulus också uppmanar Timoteus, att ställa sig däri som en god stridsman »som har tron och ett gott samvete, vilka somliga bortdrivit och lidit skeppsbrott i tron« (1 Tim 1:18–19).

Livet som Jesu efterföljare är en ständig kamp mellan köttet och anden. Kampen om våra hjärtan är stundvis riktigt hård i vår tid. Kanske du, tillsammans med mig, någon gång tänkt att jag ger upp, jag orkar inte strida mer. Jag faller så ofta och kanske i samma synder. Men vi skall ännu trösta och uppmuntra varandra att hålla ut i striden så att vi inte skulle ge upp på halva vägen och lämna utan lön. Kraften behöver vi inte söka i oss själva utan Jesus som en gång för alla övervunnit den onde, Han har lovat att vara med de sina till tidens slut. I Jesu blod och i tron på hans namn finns ännu kraft emot synden och all annan orenhet. Låt oss ännu ödmjuka oss i bättring inför varandra och lägga bort synden när den hinner upp oss, så skall vi få erfara hur vi åter får ny kraft ifrån tron på syndernas förlåtelse. Sedan skall Han också upphöja oss när vår tid kommer att flytta från denna jord. Då får vi lön, då får vi vila. I evighet upphöjda tillsammans med vår frälsare. I Jesu namn, Amen. +

Ben Enkvist

Guds lamm tar bort världens synd

BILD: RICKY TURNER • UNSPLASH.COM

KRISTI FULLKOMLIGA FÖRSONINGSOFFER

Nya testamentet förklarar innebörden av Jesu död med hjälp av offerkulten som stipulerades i Mose lag och tempelinstitutionen. I Hebreerbrevet beskrivs Jesus som översteprästen som genom att offra sitt eget blod utförde försoningen inför Gud (Heb 2:7; 9:11–14). Paulus skrev om Jesu död på korset som ett offer vars blod blev stänkt på förbundsarkens i det allra heligaste (Rom 3:25). Han berättade om den syndfrie Jesus, som Gud gjorde till synd (2 Kor 5:21). Orden syftar på den stora försoningsdagen, då översteprästen lade händerna på en skuldfri bock för att lägga på den folkets synder (3 Mos 16:10). Offerteologin är bakgrund till Johannes Döparens rop: »Se: *Guds lamm som tar bort världens synd!*« (Joh 1:29). NT tar också fram skillnaden mellan bilden och dess uppfyllelse. Enligt Hebreerbrevets

författare uppnådde blodet från getter och tjurar endast yttre renhet. Det tog inte bort synder, men Kristi blod renar samvetet (Heb 9:13–14; 10:5). Präster offrade upprepade gånger. I stället gav Kristus ett engångsoffer (9:25–26). Endast djur som lagen föreskrev användes som offer. Kristus, å andra sidan, är Guds Son, som utförde det fullkomliga offret för att sona folkets synder (1:3; 10:11–12).

GUD FÖRBJÖD MÄNNISKOOFFER

Hur tar vi oss från ett offerdjur till Guds Sons fullkomliga offer? En slags utgångspunkt är patriarkberättelserna. Gud sade åt Abraham att offra sin son Isak (1 Mos 22:1–14). Dagens läsare är chockad över befallningen. Människooffer var dock inget ovanligt fenomen i den tiden och kulturen. Kananéerna offrade sina söner och dött-

rar till gudarna (5 Mosebok 12:31). I Abrahams fall gick det inte så långt. När han förberedde sig för att offra Isak hindrades han av Herrens ängel som i stället pekade ut en bagge. Berättelsen kan läsas så att Gud inte var främmande för människooffer. Å andra sidan offrades inte Isak. Detta människooffer var inte godtagbart för Gud. Senare förbjöd Mose lag uttryckligen människooffer (3 Mos 18:21; 20:2–5; 5 Mos 12:31). Profeterna fördömde kraftigt israeliternas människooffer: »De har byggt upp Tofethöjderna i Hinnoms sons dal för att där bränna upp sina söner och döttrar i eld, fastän jag aldrig har befallt eller ens tänkt mig något sådant« (Jer 7:31; se även till exempel Hes 16:20–21). Folkets människooffer var ett tecken på hur djupt nationen hade fallit. På grund av dem straffade Gud sitt folk med exilen: »De lät sina söner och döttrar gå genom eld och bedrev spådom och trolldom. De sålde sig till att göra det som var ont i HERRENS ögon och uppväckte därmed hans vrede« (2 Kung 17:17).

Frälsningsplanens förverkligande i Jesus bekräftas av det

faktum att Gud uppväckte från de döda honom som dog på grund av våra överträdelser.

GUD ACCEPTERADE ETT MÄNNISKOOFFER

GT:s otvetydiga förbud mot människooffer är en viktig bakgrundsfaktor för profeten Jesajas löfte om Herrens lidande tjänare: »Men all vår skuld lade HERREN på honom. Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Lik ett lamm som förs bort till att slaktas, lik ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun. Genom våld och dom blev han borttagen. Vem i hans släkte besinnar att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse?« (Jes 53:6–8). Jesajas ord om en människa som likt ett försoningsoffer dör på grund av allas syndaskuld förklaras av Gamla testamentets offerteologi. Endast blodet från ett oskyldigt offer ger försoning mellan människan och Gud. Detta är förstäligt. Det är dock mycket märkligt att offret är en tjänare till Herren i stället för ett rent djur, en människa som – som Jesajas bok antyder – dessutom är mer än en människa (jfr Jes 9:1–6). Guds frälsningsplan bryter mot lagens stadgar. Eller så blir de föråldrade eftersom ett nytt förbund grundläggs genom människooffret. Frälsningsplanens förverkligande i Jesus bekräftas av det faktum att Gud uppväckte från de döda honom som dog på grund av våra överträdelser (Rom 4:24–25). Detta människooffer accepterades av Gud. Det offret var trots allt hans val. Korset och den tomma graven vittnar om det. +

Vesa Ollilainen, pastor, STI

Media-assistent Robin Heikkilä i Radio LFF:s studio,

Donation till Radio LFF

VI VÄNDER OSS TILL DIG, som lyssnar på radio LFF eller vill understöda radion som missionskanal, med önskan om en frivillig donation på 20 euro.

Att producera radioprogram är tidskrävande och att fylla radion med sändningar kräver mycket resurser. Radio LFF är ett ganska dyrt projekt men vi upplever att radiokanalen är till stor välsignelse och uppskattas av många. Samtidigt är den en missionskanal som via webben når ut till sgs hela världen. Därför vill vi fortsätta satsa på radion.

Kostnader som man kanske inte i första hand tänker på är tillstånd för att få sända traditionell radio på ett visst geografiskt område och teknisk utrustning i master osv. Utöver detta behövs IT-program för radioprogrammering och sen lönekostnader för vår duktiga medieassistent Robin, som gör program och sköter om radioutsändningarna. Vi har utrett möjlighet till att utöka sändningsområdet för traditionell radio till Vasaregionen, men i dagsläget finns det inga lediga licenser.

I radio LFF sänds morgon- och kvälls-andakter, bibelläsning samt läsning ur andaktsböcker. Predikningar sänds från helgsammankomster och stormöten. Vi gör undervisningsprogram i kristen tro och program kring speciella teman såsom musik, äktenskap och föräldraskap. Vi sänder program där kristna trossyskon samtalar kring bibeln och det kristna livet. Därtill görs program som riktar sig främst till ungdomar samt barnprogram. De flesta av våra program är svenskspråkiga men vi har även en del program på finska och engelska. Program som sänts sparas i arkivet på LFF:s hemsida och kan lyssnas på i efterhand. I arkivet finns nu över 1 000 program.

Med denna information vill vi vädja om en frivillig donation för att möjliggöra en fortsatt satsning på radioarbetet. Vi lämnar också detta arbete i Guds händer!

Inbetalningar kan göras via bankkonto eller MobilePay.

Tack! +

LFF:s styrelse, Olav Vikström (ordf.)

Via bankkonto:
Mottagare: LFF Media
FI36 5567 0720 0193 83 • OKOYFIHH
Referensnummer: 5432

Via MobilePay:
Nummer: 92368
Meddelande: Radio LFF

Kom med och stöd STI:s verksamhet!

STI är de bibeltrogna rörelsernas gemensamma skolningsinstitut som hjälper predikanter, diakoner, präster och andra arbetare med högklassisk undervisning. LFF hör, tillsammans med Rauhan Sana, till STI:s bakgrundorganisationer.

STI:s ekonomi är beroende av frivilligt stöd. Verksamheten har vuxit till en gemenskap som idag har tre heltidsanställda och en deltidsanställd samt ett stort antal frivilliga eller betalda föreläsare. Vår årliga budget är cirka 400 000 euro.

Kom med och stöd vår verksamhet! Frivilligt ekonomiskt stöd är en viktig del av vår ekonomi. Medlemsavgiften för den som vill stöda arbetet är 50 euro per år (samfund 100 euro, permanent medlemskap 800 euro, studerande gratis). Som stödmedlem är du med och bygger en bättre andlig framtid för Finland. Det är mycket viktigt att kyrkor och andliga organisationer får bibeltrogna präster och arbetare. Stödmedlemmarna får *Kulmakivi*-nyhetsbrevet.

Det finns också möjlighet att ge ett månatligt stöd som kan riktas direkt till förmån för någongendera av teologernas arbete: generalsekreterare Soili Haverinen (MobilePay 10936); teologisk sakkunnig Vesa Ollilainen (MobilePay 11008).

För mer information, exempelvis kring hur du ger gåvor genom inbetalningar till bankkonto, gå till den här adressen: sti.fi/lahjoita/

Tack för att du är en del av STI:s supportteam!

Militärtjänstgöring

DU SKALL INTE DÖDA

Jag har vid flera tillfällen fått förfrågan om att skriva något om militärtjänstgöringen ur ett kristet perspektiv. Min egen militära bana består av normal tjänstgöring med början vid Nylands brigad inom artilleriet och Reservofficersskolan i Fredrikshamn. Senare har jag även tjänat som operativ officer inom FN i Libanon och i den NATO-ledda KFOR-operationen i Kosovo.

VAR TRYGG I DIN TRO

Som kristen undrar man ofta över konflikten i att delta i militärtjänstgöring och budet att inte döda. Redan i gamla förbundet hade Mose fått lagen och där fanns även det femte budet med. Ändå beordrade Gud Mose och senare även Josua att mönstra alla 20 år fyllda män till sin armé. De fick ofta i uppgift att »tillspliloge«, det vill säga slakta hela folket, även kvinnor och barn. Det känns brutalt och meningslöst, men vi behöver förstå det ur två perspektiv. För det första var synden mera personifierad i fientliga folkslag under gamla förbundet och är en bild av hur brutalt Gud vill att vi skall vara rena från allt inflytande av främmande makter. För det andra anklagar Gud inte en enda enskild soldat för att ha dödat någon, då man var inmönstrad i Mose armé och lydde under hans befäl. Vad betyder det här? När vi ställer oss i överhetens tjänst och gör vår militärtjänstgöring för att få förutsättningar i ett eventuellt krig, så är det inte vi personligen som är ansvariga för dem som dör ur

fiendens trupper. Det är överheten som bär svärdet och vi är dess redskap. Du är inte personligen skyldig, varken inför Gud eller människor. Sedan finns det regler även i krig och går man över dessa kan man bli dömd för krigsbrott. Det handlar bland annat om våldtäkt, otillbörligt våld eller våld mot krigsfångar. Därför blev Akan anklagad för att ha tagit byte utan lov och även David blev ställd inför Natan efter att ha åsamkat Urias död vid fronten.

VAR TRYGG I DIN TRO

Som kristen bör du vara trygg med dig själv och din relation till Jesus innan du börjar din tjänstgöring. Det är en hård miljö, mycket ofruktbart prat, omoral, långa tröttsamma dagar, nya människor och även risker och farliga situationer. Sätt din tjänstgöring i Jesu händer redan innan du sätter dig på tåget och be om mod att stå fast i din tro, trots alla lockelser. De flesta truppenheter har en kristen beväringssgrupp, där man kan träffa andra troende på kvällarna. Då undviker man farorna med omoraliska filmer i tv-rummet eller alkohol eller droger utanför enheten. Håll dig till sådana personer som har ett gott uppförande och som inte sätter sig upp mot överheten.

FLICKVÄN OCH ARMÉN

Hur skall man förhålla sig till flickvän under militärtjänstgöringen? Min personliga åsikt är att det allra bästa är att man inte inleder ett förhållande innan militären. Var-

BILD: FÖRSVARSMAKTEN

för? Paulus skriver till Timoteus: »*Ingen soldat låter sig upptas av civila angelägenheter om han vill vara sin befälhavare till lags*« (2 Tim 2:4). Ja, det handlar om att ge sig helt hän tjänstgöringen i Guds rike, men i praktiken gäller det även vår militärtjänstgöring. Ju mindre distraktioner desto bättre kan man utföra sin värnplikt.

GE ALLT

Ta tillvara tiden du är i armén. Finska försvaret består av tre huvudområden: landstridskrafterna, marinen och luftförsvaret. Armén erbjuder olika uppgifter som att hantera vapen, minor och sprängämnen, köra båt, pansarvagnar eller stridsflyg. Viste du att du även kan tjänstgöra som beväringspastor? Beväringspastorn är underställd Militärpastorn och tjänar i armén på det andliga området. Militärtjänstgöringen ger dig utmärkta färdigheter att växa som man och bli självständig. Den lär dig även att underordna dig, vilket är en viktig egen-

skap även i Guds rike. Samtidigt ger militärtjänstgöringen utmärkta ledarskapsfärdigheter och du har även möjlighet att lära dig överlevnadsfärdigheter, uthållighet och samarbetsförmåga.

ATT UNDERORDNA SIG

Som kristna sätter vi en ära i att underordna oss överheten, lyda och göra vårt bästa. Därför är armén en bra skola i ödmjukhet. På samma sätt underordnar vi oss Jesus och Bibeln, lyder och handlar i enlighet med Guds ord. Får du uppgiften att leda som undersergeant eller officersaspirant bör du vara medveten om att en bra ledare är en bra underordnad. Din auktoritet sträcker sig inte längre än du har fått av din överordnade och missbrukar du den, så tas även det du har ifrån dig. Sträva efter att behandla alla så som du själv vill bli behandlad.

Asento – Lepo. +

Matias Gädda, Helsingfors

Ack saliga dag

Ack saliga dag, som i hoppet vi bidar, / då världen blivit Guds rike till sist, /
då mänskornas släkte förlossningen funnit / och folken bekänner att Herren är
Krist, / då döden är dödad och synden försvunnen / och frälsningens fullhet för
evigt är vunnen.

Han kommer, han kommer, den dag som vi bidar, / dess strålar vi skådar på morgo-
nens sky. / Än mörkret är mäktigt i dimmiga dalar, / men dagen begynner på höj-
derna gry. / Han kommer att stilla de sörjandes trängtan, / han kommer att fylla de
heligas längtan.

Han kommer, han kommer, den dag som vi bidar, / då folken förenas i kärlek och
tro / och himmelens Herre på jorden är konung / och de i hans skugga får saliga bo,
/ den dag som fullkomnar de heligas böner, / den dag som vår tro med beskådande
kröner.

Han kommer, han kommer, den dag som vi bidar, / den ljusaste dag som i världen
har grytt, / då Herren allsmäktig allena regerar / och mörker och synd för hans anle-
te flytt / och skapelsen, frälsad från synder och strider, / förkunnar hans ära till eviga
tider.

PSALMBOKEN 140 • NATANAEL BESKOW

Tvåspråkig helg-sammankomst i Lillkyro

Om Gud så vill, hålls tvåspråkig helg-sammankomst i Lillkyro församling-hem (Kirstantie 7) 30.11–1.12.2024. Mötet börjar lördag kl. 17 och söndag kl. 14. Kaffeservering under pausen.

Vähäkyrös trosvänner

Stormöte i Karleby 1–2.2.2025

Mera information kommer senare. Numera ordnas alltid höstmötet i Jakobstad och vintermötet i Karleby. Välkommen!

Närvilä bönehusförening
www.narvila.fi

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttansmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen är Vesa Pöyhkäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

BILD: ANDREAS HAUBOLD • UNSPLASH.COM

Berättelsen om när Martin Luther hittade evangelium

MARTIN LUTHERS STORA UPPTÄCKT som skedde någon gång under 1510-talet, men som forskarna fortfarande inte riktigt har lyckats datera, skedde när Luther började förstå *Guds rättfärdighet* på ett nytt sätt. Under en lång tid hade Luther hatat Guds rättfärdighet, eftersom han uppfattade den som något han själv måste prestera. Till sist kom dock genombrottet i Martin Luthers andliga kamp. Det skedde när han insåg att den rättfärdighet som Paulus talar om, och som Gud kräver, inte är något vi kan förtjäna. Kristus har redan vunnit den åt oss.

Mot slutet av sitt liv beskrev Martin Luther själv sitt andliga genombrott på följande sätt: »Då började jag förstå Guds rättfärdighet, såsom den, i vilken den rättfärdige lever genom Guds skänkta nåd, nämligen av tro, och att betydelsen är följande: genom evangelium uppenbaras Guds rättfärdighet, nämligen den passiva rättfärdigheten, medelst vilken den barmhärtige Gud rättfärdiggör oss genom tro, så som det står skrivet: 'Den rättfärdige lever av tro.' Här kände jag rakt på sak mig nyfödd, jag kände att portarna hade öppnats för mig och jag hade trätt in mitt i paradiset.«

Arvid Sjöstrand, *Urkunder till kyrkans historia*, del 3 (Gummessons, 1971).